

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL (Ponent)

Concepció BARON MORA

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-set de març del dos mil dinou.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000146/2017 seguida pel presumpte delictes major de creació mediata de document inverteix per particular.

Acusat: X. C. L., nascut el 14 de setembre de 1989 a Encamp, fill d'Antoni i de Maria Carme, de nacionalitat andorrana, sense antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat pel Lletrat Raúl RODRIGUEZ POZÓN.

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Nuria GARCIA VAL.

Magistrat ponent Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA:

Vers les 03:10 hores del dia 4 de febrer de 2017 l'acusat X. C. L., nascut el dia 14 de setembre de 1989, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, circulava junt amb el seu amic X. R. G. en el vehicle propietat del primer Citroën model DS 4 HDI AND.XXXXX pel carrer Ciutat de Sabadell d'Escaldes-Engordany, essent l'acusat el conductor i el seu amic X. l'acompanyant.

En arribar a l'encreuament amb el Carrer de les Bohigues, l'acusat va efectuar una maniobra de gir per incorporar-se a dit carrer, moment en que va perdre el control del vehicle per motius que no consten acreditats, envaint el carril contrari de circulació, impactant contra l'edifici situat a l'esquerra del carrer i sortint rebotat en sentit contrari contra l'edifici administratiu del Servei d'Immigració, restant el vehicle encastat sobre la vorera del costat de l'edifici ans referit, entre el mur d'aquell i un piquet de protecció.

Tot seguit, temorós l'acusat X. C. L. de les conseqüències que l'accident pogués tenir per a ell a causa de la seva condició d'agent del Servei de Policia, va convenir amb el seu amic d'intercanviar-se les posicions al vehicle i donar lloc a creure que el conductor era X. R. G., qui va seure al seient del conductor mentre que l'acusat seia al seient del copilot, posició aquesta en la que restaren immòbils fins que s'atansà al vehicle una patrulla del Servei de Policia i que al mateix lloc va practicar la prova d'alcoholèmia a X. R. G. en tant que ocupava el seient del conductor, prova que donà el resultat de 1,08 grams d'alcohol per litre de sang, motiu pel qual X. R. G. fou traslladat al Despatx Central del Servei de Policia per practicar l'escaient atestat per un presumpte delictes menor contra la seguretat del trànsit, sense que l'acusat X. C. L. fes cap manifestació als agents en el sentit d'aclarir que era ell qui conduïa el vehicle.

L'atestat instruït pel presumpte delictes menor contra la seguretat del trànsit es remeté a la Batllia, essent convocat X. R. G. en data 20 de març de 2017 per esser jutjat pel procediment d'Ordenança Penal per la presumpta comissió d'un delictes menor de conducció de vehicle automòbil sota la

influència de begudes alcohòliques, tipificat l'article 268.1 del Codi Penal, judici que no s'arribà a celebrar un cop s'evidencià la realitat dels fets succeïts, gràcies al posterior visionat de les imatges obtingudes per les càmeres de seguretat de l'Edifici Administratiu de l'Obac.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'un delictes major de creació mediata de document inverteç per particular, tipificat a l'article 438.1 del Codi Penal, del qual estima responsable en concepte d'autor l'acusat X. C. L., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, i demana imposar a l'acusat la pena de divuit mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de 4 anys, així com la pena complementària d'inhabilitació per l'exercici de drets públics durant el termini de 5 anys, i al pagament de les despeses processals causades, sense haver-hi lloc a responsabilitat civil.

En l'acte del judici oral, el Ministeri Fiscal ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

RESULTANT TERCER. La defensa de l'acusat, en el seu escrit de qualificació provisional, acceptà el relat fàctic de l'escrit de qualificació provisional del Ministeri Fiscal amb les precisions de que no era cert que els agents intervinents en l'informe d'intervenció policial recollissin les manifestacions verbals efectuades pels implicats de que l'acusat anava d'acompanyant i que el conductor del vehicle era X. R. G., sinó que en dit informe els agents recullen les seves pròpies constatacions i les manifestacions d'un testimoni, doncs els agents en dita actuació mai varen preguntar a l'acusat qui conduïa el vehicle, sinó que donaren per suposat que el conductor era X. R. G..

Considera la defensa que la conducta de l'acusat no és constitutiva de cap d'il·lícit penal perquè, encara que l'acusat hagués dit als agents intervinents que conduïa X. R. G., l'acusat no hauria fet cap manifestació inverteç que fos recollida en un document públic que faci prova dels fets

enfront de tercers, doncs l'informe policial ni és un instrument públic als efectes de l'article 438.1 del Codi penal ni té funció probatòria, i a aquest respecte posa de manifest la sentència d'aquest Tribunal de data 25 de juny del 2015, dictada en la causa Delictes majors 6000017/2015, raó per la qual sol·licitava la lliure absolució de l'acusat.

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarat provats no són legalment constitutius del delicte major de creació mediata de document inveraç per particular, tipificat a l'article 438.1 del Codi Penal, pel quin ve acusat X. C. L..

X. C. L. té reconeguts els fets i en l'acte del judici oral explica el motiu d'haver-se canviat el lloc de conductor amb el seu amic X. R. G., *Va veure que acabava de tenir un accident davant de la feina, era novato, portava un any treballant i per vergonya i per en un minut es van canviar.... que vindrien companys de feina i que tothom s'acabaria assabentant*, reiterant el que ja havia manifestat a la Batllia (foli 62), afegint que el canvi l'acordaren mútuament amb el seu amic doncs varen pensar que no hi hauria problema perquè cap dels dos donaria positiu, i que si quedés en una sanció ja la pagaria ell mateix. Versió de l'acusat que ha estat avalada per les manifestacions al judici oral del testimoni X. R. G..

Dels agents del Servei de Policia que han comparegut al judici oral, l'Agent núm. PO319 manifestà que el qui deia era el conductor els explicà que havia perdut el control i havien acabat sobre la vorera prop d'Immigració, que estaven tots dos dins el cotxe amb el cinturó posat i, preguntat pel Ministeri Fiscal en relació al complement d'informe de data 21 de febrer del 2017 (foli 67), digué que no el recordava bé i que, en tot cas, es remetia al seu contingut. L'Agent núm. PO364 manifestà que al arribar va veure un vehicle encastat a la paret amb els seus dos ocupants, els van identificar i el conductor donava senyals d'anar begut, que li van fer la prova i va donar positiu, afegint que no recorda amb qui va parlar primer quan va arribar, no sabent dir si es va adreçar al Sr. X. C. L. o a l'altre, i que si a l'informe es diu

que el Sr. X. C. L. li va dir que anava begut i per això va deixar conduir al Sr. X. R. G. doncs és així.

Sembla que el Ministeri Fiscal fonamenta l'acusació pel delictes major de creació mediata de document inveraç per particular en el fet de que l'acusat X. C. L. hauria manifestat als agents del Servei de Policia, en el mateix lloc de l'accident, que qui conduïa el vehicle era el Sr. X. R. G., mancament a la veritat i induint als agents a redactar un atestat imputant al Sr. X. R. G. un delictes menor contra la seguretat del trànsit pel fet d'haver donat positiu al control d'alcoholèmia que se li practicà en la creença errònia de que era el Sr. X. R. G. el conductor del vehicle, quan sols n'era l'acompanyant.

Tot i que fos cert que l'acusat X. C. L., ja en el mateix lloc de l'accident, manifestés als agents que el conductor del vehicle era el Sr. X. R. G., mancament a la veritat, aquesta conducta en absolut és constitutiva del delictes major de creació mediata de document inveraç per particular.

En primer lloc cal recordar, com ja té declarat aquest Tribunal, que el tipus penal de l'article 438.1 del Codi Penal consisteix en provocar *que un funcionari en exercici de les seves funcions consignï o enregistri en documents, fitxers llibres o registres públics, declaracions, actes o fets que no s'han produït o que no s'han emès, o en forma diferent de la que ha estat consignada, i sobre les quals l'instrument públic en faci prova enfront de tercers*, i que el concepte *instrument públic* atorga un caràcter restrictiu als termes *documents, fitxers llibres o registres públics*, perquè exigeix que *en faci prova enfront de tercers*, i les manifestacions que hom pugui fer davant del Servei de Policia en el curs de la instrucció d'un atestat, tot i no sent veraces, en cap cas poden donar lloc a la comissió de l'esmentat delictes major tota vegada que l'atestat no és un instrument públic sinó que té, principalment pel que fa a les declaracions que conté, el valor de mera denúncia, com és després de l'article 23.2 del Codi de procediment penal, i una denúncia en cap cas és ni es pot equiparar a un instrument públic per quan que la denúncia no constitueix prova enfront de tercers dels fets objecte de denúncia (en aquest sentit la sentència de 25 de juny del 2015, Causa 6000017/2015).

Per altra banda, la conducta de l'acusat X. C. L. de no confessar als agents del Servei de Policia o, si més no, de no aclarir-los-hi que el conductor del vehicle era ell i no pas el seu amic X. R. G. cal considerar-lo un acte d'autoencobriment que és impune, doncs no tenia altra finalitat que la de no veure's implicat en un presumpte delictes menor contra la seguretat del trànsit davant del probable resultat positiu de la prova d'alcoholèmia a la que hauria estat sotmès, com és obligat en tots els casos de conductors implicats en un accident de circulació.

La doctrina penal i el Dret comparat afirmen la manca de culpabilitat per la no exigibilitat d'una altra conducta diferent de la realitzada pel subjecte, absència de culpabilitat que també ha estat reconeguda per la nostra Jurisprudència *per estar absent l'element de l'antijuridicitat, que vindria jurídicament fonamentat en una situació objectiva d'estat de necessitat o, més correctament, en la concurrència d'una causa d'inexigibilitat d'una altra conducta diferent de la realitzada pel subjecte* (sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia de 21 de novembre del 2016, causa 6000081/2015, TSJP-0000029/16).

La no punibilitat de l'autoencobriment és manifestació no sols del principi de la no exigibilitat d'una altra conducta sinó també del dret de tota persona sospitosa, inculpada o acusada d'haver comés un delictes a no confessar-se culpable i a no declarar en contra d'ell mateix, reconegut com a dret fonamental a l'article 10.2 de la Constitució, i també a l'article 24.1 b) del Codi de procediment penal com a dret de tot sospitós o detingut, juntament amb el dret a no declarar (lletra a) del mateix precepte), com manifestació del dret a la tutela judicial i del dret a la defensa. Àdhuc podem concloure que, malgrat no estigui específicament contemplat al Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, de 4 de novembre de 1950, el dret a no confessar-se culpable i a no declarar en contra d'ell mateix és inherent al dret al judici just de l'article 6 de la Convenció de 4 de novembre de 1950.

Si hom té el dret a no confessar-se culpable ni a declarar en contra d'ell mateix, cal entendre que no té l'obligació de col·laborar en la seva pròpia incriminació en les actuacions que instrueix el Servei de Policia.

Tot això en el benentès que la no punibilitat dels actes d'autoencobriment no ho pot ser en termes absoluts, doncs mai podria comprendre aquells altres actes realitzats pel subjecte amb finalitat d'autoencobriment que per sí mateixos constituïssin un nou delictes, que no és el cas d'autes en que l'acusat es limità a no confessar la veritat dels fets als agents, fent-los creure que el conductor del vehicle no era ell sinó el seu amic X. R. G..

CONSIDERANT SEGON. Atesa l'absolució de l'acusat X. C. L., d'acord amb el que disposa l'article 175.1 i darrer paràgraf del Codi de Procediment Penal les despeses processals han de declarar-se d'ofici.

V I S T les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà

D E C I D I M :

Absoldre l'acusat X. C. L. del delictes major de creació mediata de document inveraç per particular, declarant d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.